

2010. május 19., szerda

- O. mivel még nem mutatták ki a trombin fogyasztókra gyakorolt előnyeit és pozitív hatásait,
- P. mivel a számos húsdarab egységes hústerméké történő összeállításának folyamata során a kórokozó baktériumok (mint például clostridium és szalmonella) általi lehetséges fertőződésnek kitett felület jelentősen megnő, s ezek a baktériumok egy ilyen folyamat során oxigén nélkül is képesek fennmaradni és szaporodni,
- Q. mivel a hús homogenizálása történhet hideg eljárással is, só hozzáadása vagy utólagos hevítés nélkül, a kórokozó baktériummal való fertőződés különösen súlyos kockázatot jelent, s ezért nem garantálható a végtermék biztonsága,
- R. mivel a Bizottság irányelvtervezete e tekintetben nem felel meg az élelmiszer-adalékanyagok 95/2/EK irányelv IV. mellékletébe történő felvétel követelményeinek,
1. úgy ítéli meg, hogy a bizottsági irányelvtervezet nem egyeztethető össze a 2008/1333/EK irányelv céljával és tartalmával;
2. ellenzi a színezékeken és édesítőszereken kívüli egyéb élelmiszer-adalékanyagokról szóló 95/2/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv mellékleteinek módosításáról és a 2004/374/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló bizottsági irányelvtervezet elfogadását;
3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

Az átültetésre kerülő emberi szervekre vonatkozó minőségi és biztonsági normák

P7_TA(2010)0183

Az Európai Parlament 2010. május 19-i állásfoglalása „A szervadományozásra és a szervátültetésre vonatkozó cselekvési terv (2009–2015): Megerősített együttműködés a tagállamok között” című bizottsági közleményről szóló jelentésről (2009/2104(INI))

(2011/C 161 E/11)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 184. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió alapjogi chartájára,
- tekintettel a Bizottságnak az átültetésre szánt emberi szervekre vonatkozó minőségi és biztonsági előírásokról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre vonatkozó javaslatára (COM(2008)0818)),
- tekintettel „A szervadományozásra és a szervátültetésre vonatkozó cselekvési terv (2009–2015): Megerősített együttműködés a tagállamok között” címet viselő bizottsági közleményre (COM(2008)0819),
- tekintettel az emberi szövetek és sejtek adományozására, gyűjtésére, vizsgálatára, feldolgozására, megőrzésére, tárolására és elosztására vonatkozó minőségi és biztonsági előírások megállapításáról szóló 2004. március 31-i 2004/23/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
- tekintettel az Egészségügyi Világszervezet emberi szervek átültetésére vonatkozó irányadó alapelveire,

⁽¹⁾ HL L 102., 2004.4.7., 48. o.

2010. május 19., szerda

- tekintettel az Európa Tanács emberi jogokról és a biogyógyászatról szóló egyezményére, valamint annak az emberi eredetű szervek és szövetek átültetéséről szóló kiegészítő jegyzőkönyvére,
 - tekintettel „A szervadományozás és -átültetés biztonsága és minősége az Európai Unióban” címet viselő, 2003. szeptember 17-18-án Velencében megrendezett konferenciára,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság jelentésére és a Jogi Bizottság véleményére (A7-0103/2010),
- A. mivel az EU-ban jelenleg 56 000 beteg vár megfelelő szervdonorra és a becslések szerint naponta 12 ember hal meg szervátültetésre várva,
- B. mivel a betegek szervátültetéssel kapcsolatos igényei nem teljesülnek Európában az elhalálozott és az önzetlen élő donoroktól származó szervek korlátozott száma miatt,
- C. mivel a tagállamok között nagy az eltérés az elhalálozott donoroktól származó szervek aránya tekintetében, amely a 34,2 donor/millió fő (Spanyolország) az 1,1 donor/millió főig (Bulgária) változik, és a szervhiány a transzplantációs programokat érintő legnagyobb probléma,
- D. mivel az eltérő jogi, kulturális, igazgatási és szervezeti tényezők következtében jelentős különbségek mutatkoznak az egyes tagállamok között a szervadományozásra és szervátültetésre vonatkozó nemzeti politikák és szabályozási keretek tekintetében,
- E. mivel a szervadományozás és -átültetés érzékeny és összetett kérdés – jelentős etikai vetülettel –, amely kidolgozásához a civil társadalom és az érintett felek teljes mértékű részvételére van szükség,
- F. mivel a szervátültetéssel életek menthetők meg, javítja az életminőséget, veseátültetés esetén az egyéb helyettesítő terápiákkal összehasonlítva a leginkább költséghatékony eljárás, továbbá a betegeknek a társadalmi életben és a munkában való részvételi lehetőségeit is növeli,
- G. mivel a szervek tagállamok közötti cseréje már általános gyakorlatnak számít, bár jelentős eltérések mutatkoznak a tagállamok között a külföldre átadott szervek mennyisége tekintetében, és mivel a szervek tagállamok közötti cseréjét az olyan, erre szakosodott nemzetközi szervezetek is segítik, mint az Eurotransplant és a Scandiatransplant,
- H. mivel jelenleg nem létezik sem olyan adatbázis, amely az egész Európai Unióra vonatkozóan tartalmazna információkat az adományozásra vagy átültetésre szánt szervekről, vagy az élő vagy elhalálozott donorokról, sem olyan egész Európára vonatkozó tanúsítási rendszer, amely bizonyítékkal szolgálna arra, hogy emberi szerveket és szöveteket törvényesen megszereznek;
- I. mivel Spanyolországon kívül csak néhány tagállamnak sikerült jelentősen növelnie az elhalálozott donortól származó szervadományozást és bizonyított, hogy a javulás összefüggésben van bizonyos szervezésbeli gyakorlatok bevezetésével, amely lehetővé teszi a rendszer számára a potenciális donorok beazonosítását és a tényleges donorokká váló elhalálozott személyek maximalizálását,

2010. május 19., szerda

- J. mivel a 2004/23/EK irányelv egyértelmű jogi keretet biztosít majd a szervadományozáshoz és –átültetéshez az Európai Unióban, és minden tagállamban létrehozna vagy kijelölne egy illetékes szervet, amely biztosítja az EU minőségi és biztonsági szabályainak való megfelelést,
- K. mivel a szervkereskedelem és a szervek eltávolítása céljából folytatott emberkereskedelem az emberi jogok súlyos megsértését jelenti,
- L. mivel szoros a kapcsolat az illegális szervkereskedelem és a szervek eltávolítása érdekében folytatott emberkereskedelem, valamint a szervadományozás jogi rendszere között, hiszen egyrészt, ha a szervek törvényes keretek között nem elérhetők, akkor az ösztönzőleg hat a törvénytelen tevékenységekre, másrészt pedig a törvénytelen tevékenységek súlyosan aláássák a szervadományozás jogi rendszerének hitelességét,
- M. mivel Európán belül a szervadományozás visszautasításának aránya jelentős eltérést mutat, ami magyarázható a szakemberek képzettségi és szakértelmi szintjével a kommunikáció és a család gondozás terén, a szervadományozáshoz való hozzájárulás eltérő jogi megközelítésével és annak a gyakorlatban való alkalmazásával, valamint más jelentős kulturális, gazdasági vagy társadalmi tényezőkkel, mint például azzal, ahogy az adott társadalom az adományozás és átültetés előnyeit értékeli,
- N. mivel az élődonoros szervadományozás hasznos kiegészítő intézkedés lehet azon betegek számára, akik nem juthatnak szervhez az elhalálozás utáni szervadományozás révén, de mivel ki kell hangsúlyozni, hogy az élődonoros szervadományozásra csak akkor kerülhet sor, ha minden illegális tevékenységet és az adományozásért való pénzbeli ellenszolgáltatást kizárják,
- O. mivel egy egészségügyi beavatkozást csak akkor végezhetnek el, ha az érintett személy a megfelelő tájékoztatás után ahhoz szabadon hozzájárul, mivel a beteget előre tájékoztatni kell mind a beavatkozás céljáról és természetéről, mind arról, hogy az milyen következményekkel jár és milyen kockázatokat rejt magában; és mivel az érintett személy bármikor szabadon visszavonhatja a hozzájárulását,
- P. mivel a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az átültetésre szánt szerveket csak akkor távolítsák el az elhalálozott személyből, ha az illetőt a nemzeti jogszabályoknak megfelelően halottnak nyilvánították,
- Q. mivel az élődonoros szervadományozásnak az elhalálozott donortól származó szervadományozás kiegészítésül kell szolgálnia,
- R. mivel a szervek terápiás célú felhasználása fertőző és egyéb betegségek átadásának kockázatát vonja magával,
- S. mivel az, hogy az emberek tovább élnek, az elérhető szervek minőségének csökkenését eredményezi, ami viszont sok esetben az átültetések számának csökkenéséhez vezet, beleértve azon tagállamokat is, amelyekben a donorok száma növekszik,
- T. mivel a társadalmi tudatosság és a közvélemény nagyon fontos szerepet játszik a szervadományozási arányok növelésében,
- U. mivel a tagállamokban a jótékonyági és más önkéntes szervezetek által folytatott munka növeli a szervadományozással kapcsolatos tájékozottságot, és mivel az erőfeszítéseik végső soron hozzájárulnak a szervadományozók listáján szereplő személyek számának növekedéséhez,

1. üdvözlí az Bizottság által 2008 decemberében elfogadott, a 2009 és 2015 közötti időszakra a szervadományozásra és szervátültetésre vonatkozó cselekvési tervet, amely a tagállamok közötti együttműködést ösztönző megközelítést alkalmaz a közös célkitűzések meghatározásán és kialakításán, valamint a referenciaértékek és bevált gyakorlat meghatározását elősegítő közösen meghatározott mutatókon keresztül a szervadományozás és szervátültetés értékelésén alapuló kiemelt intézkedések formájában;

2010. május 19., szerda

2. aggódalmát fejezi ki amiatt, hogy nem áll rendelkezésre elegendő átültethető emberi szerv a betegek szükségleteinek kielégítésére; elismeri, hogy a szervdonorok súlyos hiánya továbbra is a szervátültetési szolgálatok teljes körű működésének legfőbb akadályát képezi a és ez marad a legfőbb kihívás a tagállamok számára a szervátültetés tekintetében;
3. megjegyzi azon rendszerek sikerét, amelyekben a polgároknak lehetőségük van azt választani, hogy közvetlenül csatlakozzanak egy szervadományozói nyilvántartáshoz bizonyos adminisztratív ügyek intézésekor, mint például útlevél vagy vezetői igazolvány igénylésekor; sürgeti a tagállamokat, hogy vegyék fontolóra ilyen rendszerek alkalmazását azzal a céllal, hogy megnöveljék a donor személyeket nyilvántartó listákon szereplők számát;
4. úgy véli, azért, hogy a terápiás célra rendelkezésre álló szervek ne menjenek kárba, fontos, hogy e szervek felhasználását egy világosan meghatározott jogi keret szabályozza, és a társadalom bizalommal legyen az adományozási és szervátültetési rendszer iránt;
5. megjegyzi a szervbeszerzés esetén a szervezés jelentőségét és hangsúlyozza, hogy a tagállamok között az információ és a legjobb gyakorlatok cseréje segít a kevés rendelkezésre álló szervvel bíró országoknak növelni a szervadományozásra vonatkozó adataikat. Mindezt az a példa is bizonyítja, hogy a spanyol modell elemeinek egyes, uniós és az Unión kívüli országokban való alkalmazása nagy sikerrel növelte a szervadományozási arányokat;
6. hangsúlyozza a donorkoordinátorok fontosságát és azt, hogy lényeges a kórházi szintű donorkoordinátorok kinevezése; El kell ismerni a donorkoordinátorok kulcsfontosságú szerepét az adományozás és az átültetés folyamatának hatékonysága mellett az átültetendő szervek minősége és biztonságossága javításában is;
7. kiemeli, hogy a szervadományozás és szervbeszerzés szervezésében végrehajtott változtatások nemcsak lényegesen megnövelhetik, hanem magas szinten is tarthatják a szervadományozási arányokat;
8. hangsúlyozza, hogy a potenciális donorok meghatározása az egyik kulcsfontosságú lépésnek számít a halott donoroktól származó szervadományozás esetén; hangsúlyozza, hogy kórházanként egy központi szervadományozási felelős (transzplantációs donorkoordinátor) kinevezése – akinek a fő feladata egy előre-mutató donorfelkutatási program kidolgozása – a legfontosabb lépés a szervadományozás optimalizálása és a donorfelkutatási arányok javítása tekintetében;
9. tudomásul veszi a szervek határokon átnyúló átadásának egyértelmű jelentőségét, mivel a donornak és a befogadónak egyeznie kell, következésképpen a várólistákon szereplő összes beteg igényeinek kielégítése érdekében fontos a nagy donorállomány; úgy véli, ha nincs szervátadás a tagállamok között, akkor a ritkán egyező befogadóknak nagyon kicsi lesz az esélyük arra, hogy szervet találjanak, ugyanakkor bizonyos donorokat nem vesznek majd számításba, mivel a várólistákon nincs egyező befogadó;
10. üdvözli az Eurotransplant és a Scandiatransplant tevékenységét, viszont megjegyzi, hogy az e rendszereken kívüli, illetve rendszerek közötti szervcseréket jelentősen javítani lehetne, különösen a kis országok betegeinek javára;
11. hangsúlyozza, hogy a közös kötelező minőségi és biztonsági szabványok meghatározása az egyetlen út az egészség magas szintű védelmének biztosítására az Unión belül;
12. hangsúlyozza, hogy a szervadományozásnak önkéntes és díjtalan felajánlásnak kell lennie és egyértelműen meg kell határozni a jogi és etikai összefüggéseket;
13. felhívja a tagállamokat, hogy gondoskodjanak arról, hogy a recipiensek számára a szerveelosztás átlátható, megkülönböztetés nélküli és tudományos kritériumok szerint történik;

2010. május 19., szerda

14. felhívja a tagállamokat annak biztosítására, hogy pontosan le legyen fektetve az elhunyt személy vagy családtagjai által készített, a szervadományozásra vonatkozó érvényes beleegyezést vagy a szervadományozást elutasító érvényes nyilatkozat jogi alapja, és hogy gondoskodjanak arról, hogy elhunytból szerveket addig ne távolíthassanak el, amíg azt a személyt a nemzeti törvényeknek megfelelően halottá nem lett nyilvánították;
15. támogatja azokat az intézkedéseket, amelyek célja az élődonorok védelme, valamint annak biztosítása, hogy a szervadományozás önzetlen és önkéntes módon, és azon költségekre korlátozódó költségtérítésen kívüli pénzkifizetés kizárása mellett történjen, amelyek a szervadományozás során merülnek fel, így az utazási költségek, a gyermekfelügyeleti költségek, a keresetkiesés és a felépüléssel járó költségek kiegyenlítésére szolgálnak, ezzel megakadályozva, hogy a szervadományozás anyagi indíttatásból történjen, vagy hogy a felajánlás a donornak anyagi hátrányt okozzon; sürgeti a tagállamokat, hogy határozzák meg azokat a feltételeket, amelyek mellett pénzügyi ellentételezést lehet nyújtani;
16. felhívja a Bizottságot, hogy értékelje annak lehetőségét, hogy az élő donorok valamennyi tagállamban törvény szerint biztosítva vannak; felhívja a Bizottságot, hogy elemezze az élő donorok különböző egészségbiztosítását valamennyi tagállamban az EU területén bevált gyakorlatok meghatározása érdekében;
17. hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy az élő donorokat egészségi állapotuk és kórelőzményük – szükség esetén többek között pszichológiai felmérés – alapján, képzett vagy gyakorlott illetékes szakemberek válasszák ki;
18. hangsúlyozza, hogy rendkívül fontos a megfelelően strukturált működési rendszerek létrehozása, valamint a sikeres modellek alkalmazásának előmozdítása a tagállamokban; azt javasolja, hogy a működési/operációs rendszerek foglaljanak magukba megfelelő jogi keretet, műszaki és logisztikai infrastruktúrát, valamint a hatékony szervezési rendszerrel összekapcsolt szervezeti háttértámogatást;
19. felhívja a tagállamokat, hogy segítsék elő a szervadományozásra vonatkozó minőségjavító programok kialakítását minden olyan kórházban, ahol lehetőség van a szervadományozásra, első lépésként a kórházak intenzív osztályán dolgozó szakemberek és a transzplantációs koordinátor által a szervadományozás teljes folyamatáról készített értékelés alapján, ugyanakkor – amennyiben lehetséges és megvalósítható – törekedve a központok külső ellenőrzésével való kiegészítésre;
20. hangsúlyozza, hogy a folyamatos képzésnek a területre vonatkozó tagállami stratégia alapvető részét kell képeznie; különösen az emberek jobb tájékoztatását és arra való bátorítását javasolja, hogy beszéljenek a szervadományozásról, és közöljék erre vonatkozó kívánságaikat a rokonaikkal; megjegyzi, hogy az európai lakosok mindössze 41 %-a beszélt már családjával a szervadományozásról;
21. arra bátorítja a tagállamokat, hogy tegyék egyszerűbbé az embereknek a szervadományozásra vonatkozó hajlandóságuk kifejezett kinyilvánítását azáltal, hogy on-line regisztrálást tesznek lehetővé a nemzeti és/vagy európai donorok listájára azzal a céllal, hogy felgyorsítsák a szervek adományozására vonatkozó beleegyezés ellenőrzésének folyamatát;
22. felhívja a Bizottságot, hogy a tagállamokkal, az Európai Parlamenttel és az érdekelt felekkel szoros együttműködésben vizsgálja meg egy olyan rendszer kiépítésének a lehetőségét, amelynek révén a halált követő szervadományozáshoz való hozzájárulást nyújtó állampolgárok kifejezett kívánságait a lehető legtöbb tagállamban figyelembe veszik;
23. felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsák olyan rendszerek és kapcsolódó nyilvántartások megvalósítását, amelyek könnyen hozzáférhetők a jövőbeli adományozók kívánságainak feljegyzése érdekében;
24. felhívja továbbá a tagállamokat, hogy tegyenek lépéseket annak megkönnyítésére, hogy a személyi igazolványokon vagy vezetői engedélyeken olyan utalásokat vagy szimbólumokat tüntessenek fel, amelyek azok tulajdonosát mint szervdonort azonosítják;
25. felhívja következőképpen a tagállamokat az egészségügyi szakemberek és a betegsegítő csoportok szervátültetéssel kapcsolatos ismereteinek és kommunikációs képességeinek fejlesztésére; felhívja a Bizottságot, a tagállamokat és a civil társadalmi szervezeteket, hogy vegyenek részt a szervadományozás lehetőségével kapcsolatos lakossági tudatosság fokozására szolgáló erőfeszítésekben, figyelembe véve ugyanakkor az egyes tagállamok kulturális sajátosságait;

2010. május 19., szerda

26. felhívja a tagállamokat az elhalálozott donortól származó szervadományozás nyújtotta lehetőségek teljes kiaknázására olyan hatékony rendszerek kialakítása révén, amelyek alkalmasak azon személyek azonosítására, akik szervdonorrá válhatnak, valamint Európa-szerte a kórházakban transzplantációs donorkoordinátorok kijelölése útján; kéri a tagállamokat, hogy értékeljék és tegyék gyakoribbá a „tágabb értelemben vett” donorok igénybevétele (idősebb donorok vagy bizonyos betegségekben szenvedő donorok), fenntartva a legmagasabb minőségi és biztonsági előírásokat, különösen a legújabb biotechnológiai fejlemények felhasználásával, amely korlátozza az átültetett szervek kilökődésének kockázatát;

27. fontosnak tartja annak biztosítását, hogy megfelelő egyensúly jöjjön létre egyrészt a donoroknak az anonimitás és titoktartás szempontjából biztosított védelme, másrészt pedig a szervadományozások gyógyászati célú nyomon követhetősége között, a pénzért vállalt szervadományozás, a szervkereskedelem és a szervcsempészet megelőzése érdekében;

28. hangsúlyozza, hogy az élő donorokat a legmagasabb orvosi követelményeknek megfelelően kell kezelni, és nem okozhat számukra pénzügyi terhet, ha orvosi probléma, mint például magas vérnyomás, veseelégtelenség, illetve ezek következményei merülnek fel esetlegesen az átültetési eljárás során, valamint el kell kerülni, hogy az átültetés bármilyen keresetbeli kieséshez vezessen, valamint hogy az átültetés következményeként bármilyen orvosi probléma merüljön fel. A donorokat a társadalmi rendszerben meg kell védeni a megkülönböztetéstől;

29. úgy véli, hogy a transzplantációs rendszerre vonatkozó szabályokat (szervelosztás, az átültetéshez való hozzáférés, a tevékenységekkel kapcsolatos adatok, stb.) nyilvánossá kell tenni és megfelelően kell ellenőrizni annak érdekében, hogy a transzplantációs várólistákhoz és/vagy a terápiás eljárásokhoz való hozzáféréssel kapcsolatos indokolatlan diszkrimináció elkerülhető legyen;

30. megállapítja, hogy bár számos tagállam bevezette az átültetések kötelező nyilvántartását, és létezik néhány önkéntes nyilvántartás is, a különböző típusú átültetésekkel és azok kimenetelével kapcsolatos adatok gyűjtésének nincs átfogó rendszere;

31. következképpen kifejezetten támogatja a személyes adatok védelmére vonatkozó, meglévő európai jogi kerettel összhangban a nemzeti és EU-szintű nyilvántartások létrehozását és a szervek befogadóinak transzplantációt követő utógondozására szolgáló, meglévő nyilvántartások eredményeinek összehasonlítására vonatkozó módszertan kialakítását;

32. támogatja, hogy az egyes operáló csoportok, szakosodott patológusok és az egyéb szükséges területek szakértői vezetésével a műtét alatti és utáni szakaszokra vonatkozó eljárásokat biztosító, különleges, uniós szintű protokollok jöjjenek létre;

33. támogatja a megfelelőbb egészségvédelem érdekében az élődonorok nyomon követésére szolgáló nemzeti és uniós nyilvántartások létrehozását;

34. hangsúlyozza, hogy a szervek bármilyen haszonszerzési célú felhasználása, amely megtagadja az átültetéshez való méltányos hozzáférést, etikátlannak minősül, összeegyeztethetetlen a legalapvetőbb emberi értékekkel, ellentétes az emberi jogokról és a biogorvászatról szóló egyezmény 21. cikkével, és az EU alapjogi chartájának 3. cikke (2) bekezdése értelmében tilos;

35. rámutat arra, hogy a szervhiány, a szervkereskedelem és a szervek eltávolítása céljából folytatott emberkereskedelem között kétféle kapcsolat van: egyrészt a tagállamokban a megnövekedett szervelérhetőség hozzájárulhat ezen tevékenységek jobb ellenőrzéséhez azáltal, hogy elejét veszi annak, hogy az EU állampolgárainak fontolóra kellene venniük a szervek EU-n kívüli keresésének lehetőségét, másrészt a törvénytelen tevékenységek súlyosan aláássák a törvényes szervadományozási rendszer hitelességét;

2010. május 19., szerda

36. ismételten felhívja a figyelmet a szervadományozásról és szervátültetésről szóló Adamou-jelentésben ⁽¹⁾ tett, a szervkereskedelem elleni harcra vonatkozó ajánlásokra, és azt a nézetet vallja, hogy ezeket teljes mértékben figyelembe kell vennie a Bizottságnak a cselekvési terv megfogalmazásakor; kitart amellett, hogy a Bizottságon és az Europolon belül növelni kell az e problémával kapcsolatos tájékozottságot;

37. hangsúlyozza az Egészségügyi Világszervezet 2010 májusában tartandó Közgyűlésének jelentőségét, és arra ösztönzi a Bizottságot és a Tanácsot, hogy harcoljanak határozottan a WHO szintjén az önkéntes és ellenszolgáltatás nélküli szervadományozásért;

38. üdvözlí az Európa Tanácsnak és az Egyesült Nemzeteknek a szerv-, szövet- és sejtkereskedelemtől, valamint a szervek eltávolítása céljából folytatott emberkereskedelemtől szóló közös tanulmányát;

39. tudomásul veszi David Matas és David Kilgour jelentését a Falun Gong-gyarkolók a szerveikért való megöléséről, és arra kéri a Bizottságot, hogy nyújtson be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jelentésben szereplő állításokra és hasonló esetekre vonatkozó jelentést;

40. sürgeti a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki olyan rendszereket, amelyek révén elkerülhető az, hogy egészségügyi szakemberek, intézmények vagy biztosító társaságok arra biztassák az uniós állampolgárokat, hogy szervkereskedelem vagy a szervek eltávolítása céljából folytatott emberkereskedelem útján harmadik országból szerezzék be a szükséges szervet; sürgeti a tagállamokat, hogy kísérjék figyelemmel területükön az ilyen jellegű eseteket; sürgeti a tagállamokat, hogy mérjék fel az ilyen jellegű tevékenységet elősegítő vagy ebben részt vevő személyekkel szembeni jogi lépések – beleértve a szankciókat – bevezetését;

41. határozottan visszautasítja néhány egészségbiztosítási szervezet magatartását, amelyek arra bátorítják a betegeket, hogy vegyenek részt a szervátültetési turizmusban, továbbá kéri a tagállamokat, hogy szorosan ellenőrizzék és büntessék meg az ilyen cselekményeket;

42. hangsúlyozza, hogy azok a betegek, akik törvénytelen körülmények között kaptak új szervet, nem zárhatók ki az egészségügyi ellátásból az Európai Unióban; rámutat arra, hogy mint bármilyen más esetben, különbséget kell tenni a törvénytelen tevékenység megbüntetésére és a kezelés szükségessége között;

43. hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak az Interpol és az Europol égisze alatt tovább kell erősíteniük együttműködésüket a szervkereskedelem elleni hatékonyabb fellépés érdekében;

44. elismeri, hogy alapvető jelentőségű a szervadományozás és -átültetés minőségének és biztonságosságának javítása; rámutat arra, hogy ez hatással lesz az átültetéssel járó kockázatok csökkentésére, következetesen csökkenti a nemkívánatos eseményeket; elismeri, hogy a minőséggel és biztonsággal kapcsolatos intézkedések hatással lehetnek a szervek hozzáférhetőségére és fordítva; arra kéri a Bizottságot, segítse a tagállamokat a keretszabályok létrehozására és fejlesztésére irányuló kapacitásuk fejlesztésében a minőség és a biztonság megerősítése érdekében;

45. hangsúlyozza, hogy az egészségügyi szakemberek és a nemzeti hatóságok vagy más felhatalmazott szervezetek között jó együttműködésre van szükség, és ez hozzáadott értéket teremt;

46. elismeri az átültetés utáni kezelés fontos szerepét az átültetések sikerességében, beleértve a kilökődést megakadályozó kezelések megfelelő használatát; elismeri, hogy a kilökődést megakadályozó kezelések optimális használata a betegek jobb és hosszabb távú egészségéhez, növekvő túléléshez, és ezáltal a szervek szélesebb körű elérhetőségéhez vezethet, mivel csökken az újabb transzplantációk szüksége, és hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak biztosítaniuk kell azt, hogy a betegek hozzáférjenek az elérhető legjobb kezelésekhez;

47. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2008. április 22-i állásfoglalása a szervadományozásról és a szervátültetésről: Uniós szintű politikai fellépések (Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0130).